

neen — joka oli tubikalajana nyt — savutorvessa olevine haikaranpesineen, oven läheisyydessä kasvaavine ruusupensaineen ja tyttöjen ja poikien rientävän ulos leikkimään. Hän näki itsensä lyhyissä hameissa ja pitkässä letissä, juosten poikien kanssa ja vähän myöhemällä, hän oli pannut päälleen pitkät hameet ja käärinyt hiuksensa nyttyrälle, ollen samojen poikien ympäröimänä ensi kerran tanssissa. Hän näki Paavalin, leikkiverinsa, naapurin pojan, sellaisena kuin hän näytti uudessa univormussaan sinä päivänä kun hän oli puhunut niin ylpeästi menostaan käisteluun isänmaansa puolesta, ja vapisten hän tunsi huulillaan hänen ensimmäisen suutelon, hänen ainoan suutelon, kukkatarhassa syrenipensas takana sinä yönä, jolloin hän oli tullut sanomaan jäähyväisiä.

Nyt Paavali oli kotonaan, molemmat jalat pois ammuttuina ja sokeana. Hänen äitinsä kuljetti häntä ympäriinsä sairastuolissa. Ainoa kerta, jolloin Vanja oli nähnyt hänet jälleen, oli hän pujahtanut huoneeseensa ja itkenyt koko yön. Vanja näki pienen huoneensa ja korkean vanhan vaatekaapin, joka oli sisältänyt hänen hääpukuunsa. Äiti oli valmistanut sitä monta vuotta ja oli ylpeästi sanonut, että se kelpaa vaikka prinsin morsiamelle. Vanja mietti, että mitähän vihollinen oli tehnyt hänen hääpuvulleen. Olivatko hän sen kantaneet pois tai polttaneet. Mutta väliä sillä, eihän sitä enää tarvitseisi. Eikä hän tarvitseisi pientä, vanhaa kehtoa, joka oli ullakkokamariin, jossa hän ja hänen veljensä ja sisarensa olivat nukuneet, ja jota äiti oli säilyttänyt Vanjan lapsia varten. Hän ei sitä tarvitseisi, koska ei milloinkaan menisi naimisiin. Nyt Vanja näki pienen kyllän kirkon sisustan sekä itsensä ja toiset työt sellaisina kuin he olivat muutama päivä sitten ripille laskettaessa. Kuinka vakavasti pappi oli puhunut! Ei hän koskaan ennen ollut puhunut sillä tavalla nuorille tytöille. Kun vanhemmat sisaret oli päästetty ripille, oli pappi sanonut että seuraavalla kerralla he seisovivat alttarin edessä morsiamina ja heidän täytyy tehdä itsensä soveliaiksi tulevaa pyhää velvollisuuttaan varten. Mutta Vanjalle ja hänen tovereilleen sanoi pappi: "Tässä osassa maata on tuskin yhtään nuorta miestä jäljellä. Hyvin harva teistä tytöistä voi koskaan toivoa pääsevän naimisiin. Sentähden teidän täytyy valmistautua uhraamaan isänmaallenne, niinkuin teidän veljenne valmistautuivat kuolemaan sen puolesta. Vanhemmillenne, seurakunnallenne ja kyläläisillenne teidän täytyy olla sekä tyttäriä että poikia."

Hän ei koskaan pääsisi naimisiin. Se oli asia jota hän alituisesti ajatteli. Hän ei koskaan enää tuntisi miehen suuteloita huulillaan. Ei kukaan hänelle enää puhuisi rakkaudesta. Hän ei koskaan saisi pitää pientä,

lämpimää lapsosta sylissään, niinkuin Maria, niinkuin onnetoin Elisekin pian tekisi. Tuijottaen avaruuteen, Vanja ei nähnyt pilvetöntä huhtikuun taivasta, jonka lävitse linnut liitelivät edestakaisin. Hän ei nähnyt omenapuun kukkia hehmelätarhassa ja viljejä kukkia nurmella. Hän ainoastaan näki yksinäisiä tyttöjä kävelevän hiljaisesti pitkän pitkällä tiellä, ja vanhentuvan ja harmaantuvan kävellessään. Hän näki tyhjiä kehtojen mätänevän ajan kanssa pimeissä ja tomuisissa ullakoissa. Vähitellen kyyneleet paisuivat, vierähtivät alas hänen poskiensa ja tippuivat kuivan leivän päälle, joka oli hänen sylissänsä. Toiset työläiset pellolta kutsuen huusivat hänelle, mutta hän ei kuullut heitä. Hän ainoastaan kuuli, jostakin ijäisydestä pienten, syntymättömien lasten äänten kutsuvan häntä ottamaan osansa elämän lahjasta.

LAPSENHOITO KESÄ- KUUMALLA.

Meidän suomalaisten keskuudessa ei vielä sanottavassa määrässä ole tapana ruokkia pikkulapsia pullosta, mutta amerikalistuminen tässäkin suhteessa on käynnissä. Siis sana sanotuna aikanaan lienee paikallaan.

Ei pidä antaa minkään syyn johtaa äitiä hylkäämään rinnalla ruokkimisen, jos se vaan jollain tavalla voi olla mahdollinen. Jos vaivaa maidon puute, niin koettakoon äiti mieluummin oman ruckajärjestyksensä kautta kartuttaa maitoaan kuin antaa lapselle jotain seosta pullosta.

Ruansulatushäiriöt tappavat enemmän pikkulapsia kuin minkään muu syy. Ja varsinkin kesäkuumalla on lasten sisustauti erittäin vaarallinen, mutta sen kautta kuolemat ovat vältettävissä, jos heti ymmärretään lapsi hoitaa terveeksi. Rinnalla ruokitut lapset ovat harvemmin alttiit minkälaisille sisustautuille, mutta pullosta ruokitut ovat aina vaarassa. Lämmin ilma kesällä lisää varaa syystä että se antaa taudin bakteerille kehittymismahdollisuuden, joita bakteerit on aina runsaasti lehmän maidossa. Tavallisin aika lasten sairautteen on kesä, heinä- ja elokuulla, jolloin on kuumien kesä. Sairauden lisäksi on kuumuus lapsen hermostoa rasittava, joten olisi kaikin mokomin koetettava välttää sitä, että lapsi sairastuu kesäkuumalla.

Aina vuoteen 1870 oli lasten sisustauti (diarrhoea eli cholera infantum) tunnettu muualla maailmassa nimellä "amerikalainen tauti". Vasta vuoden 1870 jälkeen, kun Europan maissa oli teollisuus kehittyäyt siihen määrään, että suuret ihmisjoukot keskittyivät kaupunkeihin ja syntyi abdiakoa ja myöskin äidit menivät tehtaisiin työhön, joten osan aikaa joutui lapsi keinotehoista ravintoa syömään, kun tämä tauti tuli huomioon myöskin Europassa. Ja kun tämä kuoleman niittomies alkoi viedä tuhansia pikkulapsia, ryhdyttiin

asiaa perinpohjaisesti tutkimaan. Ja totkittaissa selvisi, että ensimmäinen pikkulasten kaareman tapauksia tapahtui tiheimmin asutuissa kaupungin osissa, jotka ovat kuumimmat ja huoneilmaisimmat. Siis ensikysymys asian korjaamiseksi oli asutuksen parantaminen.

Mutta vaikka kuumuus onkin suurin syy pikkulasten kuolevaisuuteen kesällä, on toisena syytänä synnä liiallinen ruokkiminen ja sopimatonta ruokaa. Ja tämä viimeksi mainittu syy on lähes yhtä suuri kuin edellisenkin ja yhdistettynä edellisen kanssa tekee se suurta tuhoa pikkulasten keskuudessa.

Lääkarien keskuudessa on huomioon otettu se seikka, että aniharvoissa tapauksissa kuolee rinnalla ruokituita lapsia sisustautiin. Eräs lääkäri, joka tutki lähes kaksi tuhatta kuolematapausta sai tietää, että näistä ainoastaan kolme prosenttia oli rinnalla ruokituita.

Ruoka mitä annetaan rintamaidon asemasta lapselle on sopimatonta ja vaikeata sulattaa ja annetaan sitä liian usein ja liian suurissa annoksissa. Liian usein ja liian paljon ruokkiminen heikentää ruuansulatuseleimiä ja suolistoa ja antaa taudinbakteerille mahdollisuuden pesiäytyä.

Kylmemmällä vuoden aikana, vaikkakin lapsen ravinto on sopimatonta ja seuraa siitä lievempiä sisustautien kohtauksia, vatsavikoja j.n.e. niin harvoin johtaa se vaikeampaan sisustautiin eli koleraan, sillä taudin bakteerit eivät kehity kylmällä ilmalla niin nopeaan kuin kesäkuumalla.

Tulee muistaa se seikka, että ei saa antaa liian paljon ja liian usein ruokaa lapselle kuumalla ilmalla. Ruoka sulatettuna osaksi korjaa kuluveita ruumiinosia, osaksi kasvattaa uusia ja osaksi synnyttää lämpöä ruumiissa. Talvella tarvitsee ruumiin ravintoa lämmön synnyttämistä varten. Kesällä kun lämpö on 90 ja 100 astetta, ei tarvitse syödä lämpimiksi.

Huomaatte siis, että lapsi ei voi päästä eroon ravinnon tuotamasta lämmöstä silloin kun ilma on yhtä kuuma kuin ruumiinlämpö. Siis turvallisin keino kuumalla on se, että antaa lapselle vähemmän ravintoa, että hänen ruumiinsa ei kuumene liiaksi.

Eräs lääkäri kertoo, että kaksikymmentävuotia vuotta sitten, kun hän alkoi lääkäriuransa New Yorkissa eräässä suuressa sairaalassa, niin vanha lääkäri, jonka seurassa hän teki tarkastusmatkan, käski hänen kirjoittaa ylös eräiden lasten nimet, kun he kulkivat läpi sairashuoneiden.

Nuori lääkäri teki kuten käskettiin. Vanha lääkäri sanoi, että nämä 30 lasta, joista hän käski lääkärin pitämään kirjaa, tuskin tulevat säilymään kesän yli. Nuori lääkäri pyysi selitystä tähän.

"Nämä lapset eivät ole sairaita", sanoi vanha lääkäri, "eivätkä he ole edes heikkoja lapsia. He ovat terveen näköisiä, mutta heillä on tietämättömät ja

tuhmat äidit. Näillä lapsilla on ollut jo useita sisustautien kohtauksia talvella ja keväällä. Äidit ruokivat heitä huolimattomasti ja usein varastavat ruokaa aikuisten pöydältä ja syöttävät lapsille, joilla on hyvin vähäinen sulattamiskyky ja joista meille koituu ensimmäiset sisustautien uhrit kesän tultua."

Nuori lääkäri otti huolekseen pitää lukua näistä lapsista ja sai tietää, että vanhan lääkärin ennustus kävi toteen. Ainoastaan neljä näistä kolmestakymmenestä lapsesta eli kesän yli.

Sisustauti lapsissa kesällä tavallisesti alkaa lievästi. Mutta se voi myöskin alkaa vihreällä ulostuksella ja oksennuskohtauksilla ja kuumella. Joskus tulee lapsi heti hyvinkin sairaksi ja kovaan kuumeseen. Mutta vaurion voi välttää, jos kohta tietää mitä tehdä. Seuraavassa numerossa annamme muutamia ohjeita sairaan lapsen hoidossa.

Lapsen oksennuskohtauksissa ei ole mitään vaaraa silloin kun lapsi vaan tyhjentää liian ravinnon vatsastaan, jonka lapset usein tekevät, kun niille annetaan liian paljon ruokaa. Mutta silloin lapsi on sairas, kun se oksentaa ulos kaiken ravinnon vatsastaan aivan tyhjäksi ja on vaara käsissä.

Tämä johtuu liian paljosta rasvasta tai sokerista ruuassa ja liian paljosta ruokkimisesta. Tällöin tulee harventaa ruokintaa joka neljänteen tuntiin ja vähentää rasvaa ja sokeria ravinnosta. Lapsi voi usein saada vatsanväänheitä ja oksentaa sekä ulostaa vihreätä ja hapan-ta ulostusta ja oksennus myöskin on hapanta. Joskus voi ulostus olla vetistä ja verensekaista, sekä limaista. Silloin kuin niin tapahtuu tarvitsee lapsi saada pikaisen ja huolellisen hoidon. Täytyy heti lakata ruokkimasta

(jatkoa seitsemännellä sivulla)

Kenkiä

• jotka tyydyttävät kaikkia.
• Jos haluatte sopivia, kes-
• täviä ja samalla aistikkaita
• KENKIÄ, tulkaa katso-
• maan meidän jalkinevaras-
• toamme. Me voimme tyy-
• dyttää teitä.

Bee Hive

ASTORIA, OREGON

• NEW YORKIN SUOM. NAISTEN •

• OSUUSKOTI •

• JA PAIKANVÄLITYS-TOIMISTO •

• 241 Lenox Ave. & 122 St. •

• Telefooni: 813 Morning side •

NAISTEN OSUUSKOTI, 2185—15th St., San Francisco. Telef. Market 3958.

NAISTEN OSUUSKOTI
2185—15th St.
SAN FRANCISCO, CAL.
Telefooni: Market 3958
SAN FRANCISCO